

РЕШЕНИЕ

№ 3

гр. гр. Хасково, 04.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, IX ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на шести декември през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР Н. ВУНОВ

при участието на секретаря Михаела Кр. Стойчева
като разгледа докладваното от ПЕТЪР Н. ВУНОВ Гражданско дело №
20215640101815 по описа за 2021 година

За да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на част II, дял I от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/.

Образувано е по искова молба от Н. Д. И., чрез пълномощника му адв. Н. П. от АК-Сливен, против Областна дирекция на МВР - Хасково.

Ищецът твърди, че в периода 15.09.1996 г. - 30.11.2015 г. работил като държавен служител при ответника, като с влязло в сила Решение № 308/15.05.2019 г. по гр. д. № 2169/2018 г. по описа на РС - Хасково, Областната дирекция на МВР – Хасково била осъдена да му заплати сумата от 6 701,93 лева, представляваща сбор от обезщетенията за неизползваните по 12 дни годишно за всяка календарна година в периода 2003 г. – 2014 г. вкл. допълнителен платен годишен отпуск, поради положени часове извънреден труд над 50-те часа за всяко отчетно тримесечие в периода 01.01.2003 г. - 30.06.2014 г. Така присъдената сума била изплатена на 26.08.2020 г. по банков път, а съгласно съдебното решение по цитираното дело, вземане било лихвоносно. Ето защо на основание чл. 86, ал. 2 ЗЗД той имал право на законната лихва върху сумата от 6 701,93 лева, считано от датата на входиране на исковата молба по гр. д. № 2169/2018 г. на РС Хасково - 11.09.2018 г., до 26.08.2020 г., която възлизала на сумата в размер на 1 333,05 лева, и която не му била изплатена и до момента. Предвид изложеното се иска да бъде постановено решение, с което да се осъди ответникът да заплати на ищеца гореописаната сума, както и направените по делото разноски.

В едномесечния срок по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът не е подал писмен отговор, а с молба вх. рег. № 9884/05.11.2021 г. признава предявения иск. Твърди, че е заплатил претендираната сума и моли разноските по делото да бъдат възложени на ищеца, на основание чл. 78, ал. 2 ГПК.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в съвкупност и доводите на страните, съобразно изискванията на чл. 12 и чл. 235, ал. 2 ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Не се спори между страните, а и от приетите писмени доказателства – заверени преписи на Решение № 308/15.05.2019 г. по гр. д. № 2169/2018 г. по описа на РС – Хасково и Бюджетно платежно нареждане от 08.09.2021 г., се установяват поддържаните от тях и посочени по - горе факти и обстоятелства. Ето защо и с оглед разпоредбата на чл. 153 ГПК съдът приема всички релевантни факти относно спорното право за доказани. В тази връзка не следва да се излага текстуално съдържанието на приетите документи, като при необходимост те ще бъдат обсъдени при преценката на наведените от страните правни доводи, основани на тях.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът намира следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД, който е процесуално допустим.

Разгледан по същество, искът се явява неоснователен поради следните съображения:

Съгласно чл. 86, ал. 1 ЗЗД при неизпълнение на парично задължение длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. Този ден се определя съобразно чл. 84 ЗЗД, според който при срочно задължение длъжникът изпада в забава след изтичане на срока, а ако задължението е без срок за изпълнение – от деня, в който бъде поканен от кредитора.

В настоящия случай не се спори, а и от приетите писмени доказателства се установява, че между страните по делото е съществувало валидно служебно правоотношение, което е било прекратено, както и че с влязло в сила Решение № 308/15.05.2019 г. по гр. д. № 2169/2018 г. по описа на РС – Хасково ответникът е осъден да заплати на ищеца сумата от 6 701,93 лева, представляваща сбор от обезщетенията за неизползваните по 12 дни годишно за всяка календарна година в периода 2003 г. – 2014 г. вкл., допълнителен платен годишен отпуск по чл. 229, ал. 1, т. 9 /предишна т. 8/, вр. чл. 212, ал. 5, т. 2, пр. второ от ЗМВР от 1997 г. /отм./ и по чл. 212, ал. 1, т. 3, вр. чл. 211, ал. 5, т. 2, пр. второ от ЗМВР от 2006 г. /отм./, поради положени часове извънреден труд над 50-те часа за всяко отчетно тримесечие в периода 01.01.2003 г. - 30.06.2014 г. На следващо място, Н. Д. ИВ. изрично признава, че тази сума му е била изплатена от Областна дирекция на МВР – Хасково по банков път на 26.08.2020 г. Касае се за изявление на страна, съдържащо неизгодни за нея факти, релевантни за спорното право, поради което има характер на признание и се явява важно доказателствено средство. Когато признанието води до съвпадане на фактическите твърдения на двете спорещи страни, това е указание за тяхната

истинност. В този смисъл са Решение № 475 от 08.06.2010 г. по гр. д. № 1311/2009 г. на ВКС, III г. о., Решение № 362 от 03.10.2012 г. по гр. д. № 1420/2011 г. на ВКС, IV г. о. и др. Доколкото в ЗМВР не е предвиден определен срок, в който това обезщетение трябва да бъде изплатено на правоимащото лице, се налага изводът, че вземането за обезщетение съгласно горесцитираните норми, което е парично, е и безсрочно, поради което за изпадане в забава е необходима да има покана за заплащането му съобразно общото правило на чл. 84, ал. 2 ЗЗД. В този смисъл е и практиката на ОС – Хасково, който в случая се явява въззивна и последна инстанция – вж. Решение от 11.11.2010 г. по гр. д. № 10104/2010 г. на ОС – Хасково, Решение от 11.04.2011 г. по гр. д. № 10230/2010 г. на ОС – Хасково и др. Безспорно е, че такава представлява подадената на 11.09.2018 г. искова молба за присъждане на сумата от 6 701,93 лева. С оглед установеното съществуване на основно /главно/ парично задължение, настъпилата му изискуемост и неговото неизпълнение на падежа, на ищеца се дължи и обезщетение по чл. 86, ал. 1 ЗЗД в размер на законната лихва, считано от изпадането на ответника в забава до датата на плащането му. Размерът му в случая, определен от съда съгласно чл. 162 ГПК с помощта на общодостъпна програма в интернет, за посочения по-горе релевантен период възлиза на претендирания такъв. Накрая следва да се отбележи, че не се спори, а и от приетото Бюджетно платежно нареждане от 08.09.2021 г. се установява, че в хода на процеса ответникът е заплатил на ищеца изцяло претендираната сума.

При това положение и съобразявайки чл. 235, ал. 3 ГПК, съдът счита, че предявеният иск следва да бъде отхвърлен поради извършеното плащане.

Въпреки този изход на делото ищецът има право на своевременно претенцираните от него разноски, като доводите на ответника за приложение на чл. 78, ал. 2 ГПК не могат да бъдат споделени, тъй като с поведението си той е дал повод за завеждането му, погасявайки процесното си задължение едва след подаването на исковата молба, поради което и не може да бъде освободен от отговорността за тях. Ето защо единствено на ищеца следва да се присъдят такива в размер на 300 лева за платено адвокатско възнаграждение.

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът ще следва да бъде осъден да заплати по сметка на Районен съд - Хасково и сумата от 53,32 лева, представляваща дължимата държавна такса по делото, определена на база чл. 1 Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Н. Д. И., ЕГН ***** от гр. *****, съдебен адрес: гр. *****, чрез адв. Н. К. П. от АК-Сливен, срещу Областна Дирекция на МВР Хасково, седалище и адрес на управление: гр. Хасково, бул. "България" № 111, иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за присъждане на сумата от 1 333,05 лева,

представляваща дължимо обезщетение за забава върху присъденото му с Решение № 308/15.05.2019 г. по гр. д. № 2169/2018 г. по описа на РС – Хасково обезщетение за неизползван допълнителен платен годишен отпуск поради положени часове извънреден труд над 50-те часа за всяко отчетно тримесечие в периода 01.01.2003 г. - 30.06.2014 г. в размер на 6 701,93 лева, за периода от 11.09.2018 г. до 26.08.2020 г.

ОСЪЖДА Областна Дирекция на МВР Хасково, седалище и адрес на управление: гр. Хасково, бул. "България" № 111, да заплати на Н. Д. И., ЕГН ***** от гр. *****, съдебен адрес: гр. *****, чрез адв. Н. К. П. от АК-Сливен, сумата от 300,00 лева, представляваща направени разноски по делото.

ОСЪЖДА Областна Дирекция на МВР Хасково, седалище и адрес на управление: гр. Хасково, бул. "България" № 111, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, да заплати в полза на държавата по сметка на Районен съд – Хасково сумата от 53,32 лева, представляваща дължима държавна такса по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд Хасково в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Хасково: /п/ не се чете

Вярно с оригинала!

Секретар: М. С.